

Vrem ca să glumim,
 Și să te zidim!
 Zidu că creștea,
 La briu că-mi venea,
 Ea ce mi-i zicea?
 — Manole, Manole,
 Ajungă-ți de glumă,
 Ori nu ți-e d-a bună?
 Zidu că creștea,
 La git că venea,
 Manole ce zicea?
 — Hai, nouă zidari,
 Stați să nu zidiți,
 Să văd doi ochișori,
 Negri murișori!
 Zidu că creștea,
 Pe ea o-acoperea,
 Ea ce mi-i zicea?
 Din zid că striga:
 — Manole, Manole,
 Meștere, Manole,
 Zidu rău mă stringe
 Țișoara curge,
 Copilașu plinge,
 Cu lacrimi de singe!
 Manole ce zicea?
 — Vilaie, Vilaie,
 Copilașu tău,
 Mi l-oi îngriji eu,
 Tot în virf de casă,
 Leagăn de mătășă!
 Vintu d-o bătea,
 Pe el l-o legăna,
 Frate, cînd o ninge,
 Pe el că l-or unge,

Și cînd o ploua
 Pe el l-o scâlda,
 Frate, cînd o ninge,
 Pe el că l-o unge!
 Vodă că venea,
 Din gură zicea:
 — Manole, Manole,
 Meștere Manole,
 Tu te-ai ludat,
 Și te-ai desfăit,
 Că nu-i alta-n lume
 Ca asta mai bună!
 Manole ce zicea?
 — Doamne milostive,
 Fii bun și cu mine.
 Asta-i de-nvățătură,
 Fac alta mai bună!
 Vodă ce făcea?
 Schelele strica,
 Ai nouă zidari,
 Ei că-mi rămînea,
 Sus că rămînea,
 Manole ce zicea?
 — Ai nouă zidari
 De la Poienari,
 Șiță să rupeți,
 Aripă să-mi faceți,
 D-aici să zburăți,
 Cu viață să scăpați!
 Manole ce făcea?
 Șiță că rupea,
 Aripă că făcea,
 Unde că zbura,
 Cișmea se făcea.
 Ai nouă zidari,

Șiță că rupea,
 Aripă că făcea,
 Unde că zbura,
 Bolovan să făcea,
 Pe lingă cișmea¹.

¹ Collections de l'Institut d'Ethnographie et Folklore de Bucarest, mg 1990 a; Inf. Al. Manea 70 a, Furești, r. Găești, région Argeș, rec. par Z. Sulișteanu, Al. Amzulescu, à Furești, le 4.X.1961.

Parti à la recherche d'un emplacement propice pour le monastère qu'il veut construire, Negru Vodă (le Voïvode Noir) et sa suite de maçons rencontre un porcher que l'on questionne et qui indique pour la fin proposée un certain endroit marqué par un mur inachevé abandonné, au bord d'un étang. Manole et les dix maître-maçons qu'il dirige, commencent à bâtir l'édifice, mais, inexorablement, ce qu'on construit durant la journée s'écroule pendant la nuit. Suivant les indications que lui fournit un rêve, Manole décide de faire emmurer la première des épouses qui viendra le lendemain apporter des victuailles à son mari, au chantier et fait jurer ses compagnons qu'ils n'en diront rien à leurs femmes. Mais ceux-ci trahissent. Seule la femme de Manole part vers le chantier. Manole invoquant la divinité, obtient qu'on entrave de terribles obstacles, trois fois de suite, le chemin de sa femme. Mais celle-ci surmonte toutes les épreuves. On commence à l'emmurer. Ses dernières larmes, sont pour le sort de leur enfant. Manole s'engage de le faire élever par les éléments de la nature: le vent, la pluie et la neige. La construction de l'édifice finie Manole se vante de pouvoir en bâtir un autre encore plus beau. Par conséquent, Negru Vodă